

[Finansministeren.]

sionen ikke var vidende og ikke kunde være vidende om, at der fandtes saadanne Værdier.

Det er givet, at Finansministeriet i Anledning af de foretagne Bedragerier har taget hele Spørgsmaalet om en nøjere Kontrol op til Overvejelse, og det samme har været Tilfældet i Statsregnskabsraadet, der bestaar af Statsrevisorerne, de 4 Hovedrevisorer og Statens Finanshovedbogholder. Fra Statsregnskabsraadet er der som Resultat af disse Overvejelser tilsendt Finansministeriet en Skrivelse, hvori Opmærksomheden særlig henledes paa, at man ønsker at faa oplyst, om der udover det paagældende Tilfælde i Handelsministeriet i Ministerierne findes henlagt Midler, uden at de er under tilbørlig Kontrol.

I Anledning af denne Henvendelse og i Anledning af sine egne Undersøgelser og Overvejelser har Finansministeriet til samtlige Ministerier udsendt en Skrivelse med Krav om Undersøgelse af dette Forhold, og der er anmodet om en Opgørelse over samtlige Ministeriers Værdier, uanset om disse kan siges at være egentlige Statsmidler eller ej.

Finansministeriet har endvidere ved samme Lejlighed paalagt alle Ministerier Pligt til at bogføre alle indgaaede Værdier, uanset om disse er Statsmidler eller ej, saaledes at Revisionen gennem Bogføringen kan være underrettet om Værdiernes Indgang.

Endvidere er det paalagt Ministerierne ikke at foretage kontante Udbetalinger fra det ene Ministerium til det andet, men at lade saadanne Mellemværender mellem Ministerierne afgøre ved Girering paa Ministeriernes Konti i Finanshovedbogholderiet.

Dernæst er det paalagt Ministerierne straks at indsende Penge, som maatte indgaa til et Ministerium, til Finanshovedkassen, saaledes at de straks kan bogføres for vedkommende Ministeriums Regning. Det er jo nemlig ikke saaledes, at Finanshovedkassen sluger de Penge, der kommer ind deri, i reel Forstand; den tager dem og opbevarer dem, men den godskriver naturligvis vedkommende Ministerium for alle de Penge, der paa den Maade indbetales.

Endvidere er det indskærpet Ministerierne, at de ikke maa ligge med kontante Midler i nogen Kasse udover, hvad der er yderst nødvendigt — en Indskærpelse, som jeg tror kan være nødvendig at foretage en Gang imellem; der vil jo altid være en vis Tilbøjelighed til at ligge med kontante Midler, men det er i Virkeligheden unyt-

tigt efter den Regnskabs- og Udbetalingsordning, som vi nu har indført.

Med Hensyn til Kontorholdskasserne har man anmodet Ministerierne om at organisere Kassevæsenet saaledes, at Kasserne ikke overgives til en Kontorchef, men til en Kontorchefen underordnet Tjenestemand, Fuldmægtig, Sekretær eller Kontorassistent, og saaledes at det paahviler vedkommende Kontorchef lejlighedsvis at foretage Kasseeftersyn samt at gennemgaa Regnskaber og Bilag, inden Regnskabet aflægges.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger for at vise, at man indenfor de Institutioner, der særlig har med disse Ting at gøre — Statsregnskabsraadet og Finansministeriet — er i Gang med Undersøgelser og Overvejelser af, hvorledes man skal foretage eventuelle Nyordninger med Hensyn til Kontrolreglerne. Jeg tror nu ikke, det bliver meget, der bliver at foretage, men der skal sikkert strammes lidt hist og her.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til her at fremhæve den Virksomhed, som i det hele udøves af Hovedrevisoraterne efter den nye Revisionsordning. Det er efter min Mening et for Staten overordentlig nyttigt og vigtigt Arbejde, der udføres, idet baade Ministerierne, og jeg vil ogsaa tilføje Rigsdagen, først gennem et saadant Arbejde er i Stand til at føre Kontrol med Administrationen i de enkelte Grene.

Hovedrevisorerne afgiver hvert Aar en Beretning, og denne Beretning bliver da sendt til de forskellige Fagministre, til Statsregnskabsraadet og til Finansministeriet, men den bliver ogsaa optrykt, i hvert Fald delvis, i Statsrevisorernes Betænkning. Den Betænkning, der udkom i Fjor, indeholdt efter min Mening interessante Oplysninger om, hvorledes Hovedrevisorerne havde søgt at sætte Arbejdet i Værk, ogsaa Oplysninger om de Vanskeligheder, der altid vil være ved en saadan Nyordnings Ikrafttræden, og jeg vil gaa ud fra, at Beretningen for i Aar ogsaa vil blive trykt i et saadant Omfang, at alle Rigsdagens Medlemmer derigennem kan faa et Begreb om, hvilke Omraader Hovedrevisoraterne beskæftiger sig med, og hvorledes deres Kritik udøves.

Maa jeg have Lov til at fremhæve et Eksempel paa de Undersøgelser, som er foretaget i Fjor, og som nu kommer med i Beretningen fra Hovedrevisoraterne. Det drejer sig om Landbohøjskolen. Det er sikkert alle Medlemmer af dette høje Ting bekendt, at der har været udtalt stærk